

aftaler rent faktisk har ført til en forbedring af menneskerettighedssituationen. Det har de jo ikke. Tværtimod, de har ført til, at i disse regioner, som man indgår aftalerne med, f.eks. Israel, og nu overvejer man endog lande som Syrien, at dér siger magthaverne så til befolkningen: Jamen I kan jo se, EU har jo godkendt, at vi overholder menneskerettighederne, så der er ingen problemer med menneskerettighederne i vores lande, og så fortsætter de med i Marokko og Algeriet og Tunesien og andre steder at fængsle politiske modstandere i samme eller i større omfang, end de har gjort det hidtil.

Så jeg ved ikke, om fru Lene Espersen vil være så venlig måske at komme op og dokumentere, at der skulle være et eksempel på, at menneskerettighederne konkret i nogen som helst situation skulle være blevet bedre som følge af disse formuleringer.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg skal med glæde igen citere fra den her publikation; nu behøver hr. Keld Albrechtsen snart ikke at rekvirere den, for nu er vi ved at have læst hele publikationen op.

Der står rent faktisk, at den traktatmæssige fremhævelse af betydningen af menneskerettighederne derfor må anses for at være et skridt i den rigtige retning med henblik på disses beskyttelse.

Med andre ord skriver Det Danske Center for Menneskerettigheder altså, at det her er en af de måder, hvorpå vi bevidst og positivt går ind og forbedrer menneskerettighederne. Det er et positivt skridt i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg forstår udmærket, at man kan have bekymring for, om to retsinstanter nu på den måde modarbejder hinanden i forhold til formålet om at fremme menneskerettighederne.

Jeg er helt overbevist om, at det er en af de ting, man selvfølgelig skal være meget opmærksom på ikke sker, men jeg mener også, det er indeholdt i sagen her, at man skulle undgå noget sådant.

Men indgangsvinklen til bedømmelsen af det her afhænger jo 100 pct. af øjnene, der ser, og hvis man ser EU-samarbejdet som skurken, der vil sænke standarder og forringe principper i forhold til Menneskerettighedskonventionen, er det klart, at man så har hr. Keld Albrechtsens

udgangspunkt, men hvis man tværtimod ser det her som en chance for at udstrække en retstilstand og -orden, som eksisterer på nuværende tidspunkt i forholdet mellem stater og Menneskerettighedsdomstolen, til at være noget, der gælder for hele det europæiske område, så er der i virkeligheden ingen ændring på det her område.

Derfor er der ingen grund til den bekymring, som hr. Keld Albrechtsen har, og derfor fastholder jeg den afvisning som tidligere er givet herfra.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Lad mig igen slå fast, at der ikke er nogen konflikt mellem Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg og EF-Domstolen. Det følger klart af EF-Domstolens praksis, at den vil lægge Menneskerettighedsdomstolens afgørelser til grund.

Jeg har også noteret mig, at hvis jeg ikke tager meget fejl, har jurister blandt EU-modstandere fremhævet, at det argument, der her blev opfundet, jeg tror af hr. Jens Peter Bonde, ikke har almindelig tilslutning blandt jurister hos EU-modstanderne.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om en miljølov for børn (sikkerhed og sundhed for børn i daginstitutioner m.v.).

Af Jette Gottlieb (EL) og Søren Kolstrup (EL). (Fremsat 31/3 98).

Forslaget sattes til forhandling.